

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: M. van der Hilst

Titel: Roselientje

Druk: 1

162 blz.

meisjesboek; geschikt voor een leeftijd van 12-14 jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: Roselientje is na den dood van haar moeder in huis genomen door nicht Pleun en Teunisneef. Daar moest zij na schooltijd hard werken. Roselientje nam een kloek besluit, en met haar koffertje gepakt, verliet zij stilletjes Kwadam. Onderweg echter zag boer Peters en zijn vrouw haar. Vrouw Peters ging met Roselientje mede naar oom Piet en tante Marie in Amsterdam. Hier bleef Roselientje en kwam op school bij mijnheer Mulder. In de klas van mijnheer Robbes had zij eerst veel te verduren, vooral ook om haar kleeding. Mientje Bekkers wordt vriendin met haar. Bij een bezoek aan de Artis wordt mijnheer Robbes beleedigd door Alida Lormier. Roselientje bemerkt het snoode plan van Alida, doch wil niet klikken. Dan volgt een nare tijd voor Alida, die 's nachts niet kan slapen. Roselientje wil Alida niet vergeven en zegt tegen haar: "Ga weg,... Gehazi!" Tante Marie wordt ziek en ook Alida. Wanneer Tante weer beter is, gaat Roselientje weer naar school. En nu vergeeft Roselientje Alida en tevens vraagt zij zelf voor de heele klas vergiffenis. Algemeene op- of aanmerkingen: Een boek met mooie opvoedkundige wenken. Laten ouders niet altijd de meester of de juffrouw de schuld geven, als er iets met hun kinderen gebeurt. Het gedrag van Alida was niet mooi, er zat een hoog hartje in dat meisje. Roselientje is een aantrekkelijk kind om haar vastberadenheid. Gelukkig dat haar stijfhoofdigheid tenslotte gebroken werd. Ook Alida's hoogmoed kreeg een knak. Conclusie: warm aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1934

Auteur: M. van der Hilst

Titel: Roselientje

Druk: 1

162 blz.

G. K. O. 6 t. d. t. f 0.90, gec. f 1.-, geb. f 1.50. Een meisjesverhaal is niet altijd voor jongens even geschikt. "Roselientje" echter wèl. Uit een plaatsje boven het IJ ontvluchtte Roselientje het huis van haar nicht, die na den dood van haar moeder (haar vader was reeds vroeger gestorven) voor haar zorgen zou, doch die met haar man het kind slecht behandelde. Te Amsterdam kwam ze bij een oom en tante, die haar gewillig in huis namen en er voor zorgden, dat ze daar blijven mocht. Ze kon het bij oom en tante goed vinden, doch moest eerst wat gewoon worden aan den overgang uit de landelijke omgeving, van waar ze kwam, naar het milieu van een stadsgezin. Die overgang was vooral moeilijk voor haar op de school, waar ze geplaatst werd. Om haar boersche kleeding en manieren werd ze door vele meisjes bespot en gemeden: ze kon slechts één goede vriendin vinden. Er was vooral één meisje, dat het haar telkens moeilijk maakte. Bij gelegenheid van een

schoolluitstapje had dat meisje de brutaliteit heimelijk een papier te spelden op de jas van den onderwijzer en trachtte ze aan Roselientje de schuld te geven. Het mocht den onderwijzer, die met tact optrad, gelukken de schuldige tot bekentenis te brengen, maar Roselientje weigerde beslist de hand der verzoening aan te nemen. Die schuldige stijfhoofdigheid bezorgde haar veel strijd. Ten slotte was de onverwachte dood van haar nicht de aanleiding dat ze tot inkeer kwam en leerde verstaan, dat bij de bede: "Vergeef ons onze schulden", ook behoort: "gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren." Dit mooie dikke boek heeft behalve uitwendige ook inwendige qualiteiten. De zegen van een huisgezin, waar God gediend wordt naar den eisch van Zijn Verbond komt voortreffelijk tot zijn recht. Ook is de strijd tegen de zonde van stijfhoofdigheid en onverzoenlijkheid levendig geteekend. Dat de schrijver het wegloopen van Roselientje en ook het kousen stoppen op Zondag zonder kritiek laat passeeren, is een gebrek. De omslag is zeer typisch en frisch; de plaatjes zijn ofschoon origineel minder naar onzen smaak; maar over den smaak valt niet te twisten. We bevelen dit kloeke boek gaarne aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1934

Auteur: M. van der Hilst

Titel: Roselientje

Druk: 2

158 blz.

meisjesboek; geschikt voor een leeftijd van $\hat{A}, \hat{A} \pm 11-12$ jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: Roselientje is een weesje, dat door een nicht in Kwadam, na het sterven van haar moeder, wordt opgenomen. Daar heeft het meisje het niet best. Neef Teunis is verslaafd aan den drank en nicht Pleun is voor Roselientje een harde "moeder". Daarom besluit het kind weg te loopen. Zij gaat naar een zuster harer moeder in Amsterdam, waar ze vriendelijk wordt opgenomen. Op school heeft ze het den eersten tijd niet best. De leerlingen van haar klas zijn weinig vriendelijk en Roselientje is stug en koppig. Er valt nogal eens wat voor. Bij een bezoek aan Artis valt er voor Meester Robbers iets heel onaangenaams voor. Een der leerlingen, Alida Lormier, speldt op meesters rug een kaartje, waarop dit stond te lezen: "Ziek geworden aap; niets geven!". De meester is zeer verontwaardigd. Tactisch treedt hij op; hij neemt zich voor niet te rusten alvorens hij weet, wie het gedaan heft. Alida Lormier doet in 't geheim een briefje in diens lessenaar met deze woorden: "Roselientje heeft het kaartje opgespeld". De waarheid zegeviert echter. Later meldt Ali zichzelf aan en vraagt Roselientje vergeving, 't welk koppig geweigerd wordt. Hier toont Roselientje den slechten kant van haar karakter. Zij komt echter tot inkeer en biedt Ali de hand der verzoening. Den goeden kant van haar karakter toont Roselientje in haar dankbaarheid tegenover haar pleegouders. Zij helpt voorbeeldig in het huishouden. Als tante Marie eenigen tijd rust moet nemen. Algemeene op- of aanmerkingen: In dit boek is veel, wat ons aantrekt! Kinderen kunnen er uit leeren, dat zij vergevingsgezindheid moeten betrachten. Echter wordt nicht Pleun, die haar geheele leven als een ongeloovige vrouw geleefd heeft, naar onze meening op haar sterfbed al te licht door Ds. Valkhuis als een boetvaardige zondares geteekend, op grond van het feit, dat zij niet sterven kon, alvorens zich met Roselientje verzoend te hebben. We vinden in haar niet die kenmerken, welke de Schrift op zoo menige bladzijde teekent van den boetvaardigen zondaar. Ook in ander opzicht toont het boek zijn

oppervlakkigheid. De schrijver verplaatst ons in een godsdienstig, kerssch gezin. Doch Piet, de pleegvader laat niet ÃfÃ©n woord van protest hooren als Roselientje op Zondagavond een kous stopt! Integendeel, hij looft haar als een echt huismoedertje. Daarom bevelen wij dit boek maar zeer, zeer matig aan.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1937

Auteur: M. van der Hilst

Titel: Roselientje

Druk: 2

158 blz.

G.K.C.O. (Cartonnen band). 14 t.d.t. 50 cent. Een meisjesverhaal is niet altijd voor jongens even geschikt. "Roselientje" echter wèl. Uit een plaatsje boven het IJ ontvluchtte Roselientje het huis van haar nicht, die na den dood van haar moeder (haar vader was reeds vroeger gestorven) voor haar zorgen zou, doch die met haar man het kind slecht behandelde. Te Amsterdam kwam ze bij een oom en tante, die haar gewillig in huis namen en er voor zorgden, dat ze daar blijven mocht. Ze kon het bij oom en tante goed vinden, doch moest eerst wat gewoon worden aan den overgang uit de landelijke omgeving, van waar ze kwam, naar het milieu van een stadsgezin. Die overgang was vooral moeilijk voor haar op de school, waar ze geplaatst werd. Om haar boersche kleeding en manieren werd ze door vele meisjes bespot en gemeden: ze kon slechts één goede vriendin vinden. Er was vooral één meisje, dat het haar telkens moeilijk maakte. Bij gelegenheid van een schooluitstapje had dat meisje de brutaliteit heimelijk een papier te spelden op de jas van den onderwijzer en trachtte ze aan Roselientje de schuld te geven. Het mocht den onderwijzer, die met tact optrad, gelukken de schuldige tot bekentenis te brengen, maar Roselientje weigerde beslist de hand der verzoening aan te nemen. Die schuldige stijfhoofdigheid bezorgde haar veel strijd. Tenslotte was de onverwachte dood van haar nicht de aanleiding dat ze tot inkeer kwam en leerde verstaan, dat bij de bede: "Vergeef ons onze schulden", ook behoort: "gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren." Dit mooie dikke boek heeft behalve uitwendige ook inwendige qualiteiten. De zegen van een huisgezin, waar God gediend wordt naar den eisch van Zijn Verbond komt voortreffelijk tot zijn recht. Ook is de strijd tegen de zonde van stijfhoofdigheid en onverzoenlijkheid levendig geteekend. De omslag is zeer typisch en frisch. We bevelen dit kloeke boek gaarne aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1937

Auteur: M. van der Hilst

Titel: Roselientje

Druk: 3

158 blz.

meisjesboek; geschikt voor een leeftijd van $\tilde{A}, \hat{A} \pm 12$ jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: Roselientje, die haar moeder verloren heeft, is bij haar nicht Pleun in Kwadam. Ze kan het hier echter niet uithouden en vlucht naar haar tante Marie in Amsterdam, die haar vriendelijk ontvangt. Niet

Pleun wil haar weer terughalen, maar dat lukt niet. De rest van het boek vertelt van Roselientje's leven op school en in huis, van Alida Lormier, die een hekel aan haar heeft en de oorzaak is, dat R. van iets heel leelijks verdacht wordt en van R.'s gemis aan vergevingsgezindheid jegens Alida. Verder wordt verteld van den dood van nicht Pleun, die voor haar sterven haar kwaad belijdt, dat ze R. heeft aangedaan, waarvoor ze vergeving vraagt. Als tante Marie ziek wordt, toont R. zich een uitstekend huishoudstertje. Ook Alida leert ze vergeven. Algemeene op- of aanmerkingen: Deze derde druk van dit boek zou volgens de uitgevers zijn omgewerkt, naar aanleiding van onze recensie in de boekbeoordeeling 1937. Vergelijking met den tweeden druk maakt ons echter duidelijk, dat die omwerking slechts in de verbeelding van de uitgevers bestaat. Derhalve handhaven we onze bezwaren, die we in de boekbeoordeeling 1937 hebben aangegeven. Het geheel is zeer oppervlakkig. Alleen het kousen stoppen op Zondag is verdwenen. Het boek is keurig uitgevoerd. Conclusie: matig aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1939

Auteur: M. van der Hilst

Titel: Roselientje

Druk: 4

158 blz.

G.K.C.O. (Cart. band). 14 t.d.t. Een meisjesverhaal is niet altijd voor jongens even geschikt. „Roselientje" echter wèl. Uit een plaatsje boven het IJ ontvluchtte Roselientje het huis van haar nicht, die na den dood van haar moeder (haar vader was reeds vroeger gestorven) voor haar zorgen zou, doch die met haar man het kind slecht behandelde. Te Amsterdam kwam ze bij een oom en tante, die haar gewillig in huis namen en waar ze blijven mocht. Die overgang was vooral moeilijk voor haar op de school, waar ze geplaatst werd. Om haar boersche kleeding en manieren werd ze door vele meisjes bespot en gemeden: ze kon slechts één goede vriendin vinden. Er was vooral één meisje, dat het haar telkens moeilijk maakte. Bij gelegenheid van een schooluitstapje had dat meisje de brutaliteit heimelijk een papier te spelden op de jas van den onderwijzer en trachtte ze aan Roselientje de schuld te geven. Het mocht den onderwijzer, die met tact optrad, gelukken de schuldige tot bekentenis te brengen, maar Roselientje weigerde beslist de hand der verzoening aan te nemen. Die schuldige stijfhoofdigheid bezorgde haar veel strijd. Ten slotte was de onverwachte dood van haar nicht de aanleiding, dat ze tot inkeer kwam en leerde verstaan, dat bij de bede: »Vergeef ons onze schulden", ook behoort: „gelijk ook wij vergeven onzen schuldenaren." Dit mooie dikke boek heeft behalve uitwendige ook inwendige qualiteiten. De zegen van een huisgezin, waar God gediend wordt naar den eisch van zijn Verbond komt voortreffelijk tot zijn recht. Ook is de strijd tegen de zonde van stijfhoofdigheid en onverzoenlijkheid levendig geteekend. De omslagteekening is zeer typisch en frisch. We bevelen dit kloeke boek gaarne aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1940

Auteur: M. van der Hilst

Titel: Roselientje

Druk: 5
123 blz.

Prijs f 1,30; gecartonneerd; geïll.; meisjesboek. Inhoud: Roselientje, een weesje, loopt bij nicht Pleun weg naar Amsterdam, naar tante Marie. Pleun is hard voor haar, d'r man drinkt en vloekt. Ze blijft in Amsterdam en heeft op school grote ruzie met haar klasgenootjes. Bij een klasstocht naar Artis speldt Alida een kaartje op de jas van de onderwijzer. Roselientje wordt verdacht, doch wil niet klikken. Alida legt een briefje in de lessenaar, dat Roselientje 't gedaan heeft. De onderwijzer vertelt van Gehazi's leugen en straf. De volgende morgen bekent Alida schuld na een bange nacht. Als ze op aandrang van de onderwijzer vergeving vraagt, zegt Roselientje: "Ga weg, Gehazi!" Na veel strijd en gebed vraagt ze eindelijk Alida openlijk vergiffenis. Alles wordt nu goed. Conclusie: Een boeiend meisjesboek voor 10-13-jarigen. De worsteling om tot het elkaar vergeven te komen is spannend beschreven. De zonde wordt scherp getekend, zowel in de trotse Alida als in de kordate, maar stugge Roselientje. Mooie karakterbeschrijving. Sommige bladzijden zijn wat erg "wijs" (blz. 11 en 38) voor 10-jarigen. Overigens: Eindoordeel: warm aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1949

Auteur: M. van der Hilst
Titel: Roselientje
Druk: 5
123 blz.

G.K.C.B. 14 t.d.t. Een meisjesverhaal is niet altijd voor jongens even geschikt. „Rose- Eentje" echter wèl. Uit een plaatsje boven het IJ ontvluchtte Roselientje het huis van haar nicht, die na de dood van haar moeder (haar vader was reeds vroeger gestorven) voor haar zorgen zou, doch die met haar man het kind slecht behandelde. Te Amsterdam kwam ze bij een oom en tante, die haar gewillig in huis namen en er voor zorgden, dat ze daar blijven mocht. Ze kon het bij oom en tante goed vinden, doch moest eerst wat gewoon worden aan de overgang uit de landelijke omgeving, van waar ze kwam, naar het milieu van een stadsgezin. Die overgang was vooral moeilijk voor haar op de school, waar ze geplaagd werd. Om haar boerse kleding en manieren werd ze door vele meisjes bespot en gemeden: ze kon slechts één goede vriendin vinden. Er was vooral één meisje, dat het haar telkens moeilijk maakte. Bij gelegenheid van een schooluitstapje had dat meisje de brutaliteit heimelijk een papier te spelden op de jas van de onderwijzer en trachtte ze op Roselientje de schuld te leggen. Het mocht de onderwijzer, die met tact optrad, gelukken de schuldige tot bekentenis te brengen, maar Roselientje weigerde beslist de hand van verzoening aan te nemen. Die stijfhoofdigheid bezorgde haar veel strijd. Tenslotte was de onverwachte dood van haar nicht de aanleiding dat ze tot inkeer kwam en leerde verstaan, dat bij de bede: „Vergeef ons onze schulden", ook behoort: „gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren." Dit mooie boek heeft behalve uitwendige ook inwendige kwaliteiten. De zegen van een huisgezin, waar God gediend wordt naar de eis van Zijn Verbond komt voortreffelijk tot zijn recht. Ook is de strijd tegen de zonde van stijfhoofdigheid en onverzoenlijkheid levendig getekend. De omslag is zeer typisch en fris. We bevelen dit kloekke boek gaarne aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1949

Auteur: M. van der Hilst

Titel: Roselientje

Druk: 6

123 blz.

prijs f 1,50; gebonden; meisjesboek, leeftijd 10-13 jaar. Inhoud: Roselientje woont in Kwadam bij nicht Pleun, waar ze het zo slecht naar haar zin heeft, dat ze wegloopt naar tante Marie in Amsterdam. Boer Peters gaat dit aan Pleun vertellen en vrouw Peters zorgt er voor, dat Roselientje veilig bij haar tante aankomt. Ze mag bij haar tante blijven. In het begin heeft ze het wel moeilijk op school, vooral ook, omdat ze nog steeds de Kwadamse klederdracht heeft. Alida Lormier, een van de klasgenootjes van R., speldt een briefje op de rug van de onderwijzer. Roselientje krijgt de schuld. Als de onderwijzer de geschiedenis van Gehazi vertelt, wordt Alida onrustig. Ze belijdt schuld, maar R. kan er eerst niet toe komen, haar te vergeven. Na veel strijd doet ze dit toch. Conclusie: Prachtig meisjesboek met keurige illustraties. Heel mooi worden getekend: een schijnberouw en een oprecht berouw. Eindoordeel: warm aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1953

Auteur: M. van der Hilst

Titel: Roselientje

Druk: 7

123 blz.

prijs f 1,45; gebonden; jongensboek. Inhoud: Ds. Lecourt woont in Rotterdam. Om zijn geloof heeft hij Frankrijk moeten verlaten. Hij wil zijn geloofsgenoten in Frankrijk weer eens opzoeken om ze te bemoedigen. Na veel moeilijkheden weet hij eindelijk over de grens te komen. Hij verricht dan goed, maar gevaarlijk werk. Door verraad komt hij in de gevangenis. Hieruit wordt hij door een vriend bevrijd en dan weet hij op een Engels schip te komen, dat hem zal thuisvaren. Strekking: Te Merwe toont hier het grote geloof van veel Hugonoten en het leed wat men moest ondergaan, wilde men trouw aan zijn Heiland blijven. Conclusie: Een mooi boek, spannend. De jongens zullen het achter elkaar uit willen lezen. Van kerkhistorische strekking. Eindoordeel: warm aanbevolen. prijs f 1,65; gebonden; meisjesboek, leeftijd 10-15 jaar. Inhoud: Roselien, een wees, loopt weg van haar nicht naar een oom en tante in Amsterdam. Op school heeft ze 't moeilijk, eerst ook door haar klederdracht. Vooral Alida behandelt haar gemeen en beschuldigt haar vals. Roselien wil eerst niet vergeven. Eindelijk komt alles weer goed en gaat ze naar zee met de familie. Strekking: Dit mooie meisjesboek tekent prachtig de onderlinge strijd in een schoolklas, de moeite om tot schuldbelijdenis te komen, maar ook om te vergeven. De verwoestende macht der zonde ÆfÂn de zegenende kracht der genade komen hier sterk uit. Conclusie: Een boeiend, leerzaam meisjesboek, dat ouderen ook graag lezen. Al een 7e druk! Er zijn prachtedeelten in. Vooral in 't begin komen wel wat grote-mensen-termen voor. Eindoordeel: warm aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1957
